

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

28 augusti 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 304/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 304/02	Mål C-145/23 P: Överklagande ingett den 10 mars 2023 av Puma SE av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 21 december 2022 i mål T-4/22, Puma mot EUIPO – DN Solutions (PUMA)	2
2023/C 304/03	Mål C-196/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 24 mars 2023 – CL m.fl. mot DB, universalarvinge till FC och Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	2
2023/C 304/04	Mål C-258/23, Imagens Médicas Integradas: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 24 april 2023 – IMI – Imagens Médicas Integradas S.A. mot Autoridade da Concorrência	3
2023/C 304/05	Mål C-259/23, Synlabhealth II: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 24 april 2023 – Synlabhealth II S.A. mot Autoridade da Concorrência	3
2023/C 304/06	Mål C-260/23, SIBS – Sociedade Gestora de Participações Sociais m.fl.: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 24 april 2023 – SIBS-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA m.fl. mot Autoridade da Concorrência	4

2023/C 304/07	Mål C-292/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Central de Instrucción nº 6 de la Audiencia Nacional (Spanien) den 3 maj 2023 – Fiscalía Europea mot I.R.O. och F.J.L.R.	5
2023/C 304/08	Mål C-296/23, dm-drogerie markt: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10 maj 2023 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mot dm-drogerie markt GmbH & Co.KG	6
2023/C 304/09	Mål C-313/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 22 maj 2023 – Inspektorat kam Visshia sadeben savet	6
2023/C 304/10	Mål C-316/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 23 maj 2023 – Inspektorat kam Visshia sadeben savet	7
2023/C 304/11	Mål C-322/23, Lufoni: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Lecce (Italien) den 24 maj 2023 – ED mot Ministero dell’Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)	9
2023/C 304/12	Mål C-332/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 25 maj 2023 – Inspektorat kam Visshia sadeben savet	9
2023/C 304/13	Mål C-338/23, Bravchev: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 30 maj 2023 – Strafverfahren mot M.S.S. m.fl.	10
2023/C 304/14	Mål C-374/23, Adoreikė: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 13 juni 2023 – SR, RB mot Republiken Litauen	11
2023/C 304/15	Mål C-C-376/23, BALTIC CONTAINER TERMINAL: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 15 juni 2023 – SIA BALTIC CONTAINER TERMINAL mot Valsts ieņēmumu dienests	12
2023/C 304/16	Mål C-383/23, ILVA: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret (Danmark) den 21 juni 2023 – Anklagemyndigheden mot ILVA A/S	13
2023/C 304/17	Mål C-442/23: Talan väckt den 14 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	13
2023/C 304/18	Mål C-444/23: Talan väckt den 17 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	15
2023/C 304/19	Mål C-445/23: Talan väckt den 17 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	16
2023/C 304/20	Mål C-448/23: Talan väckt den 17 juli 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	17
2023/C 304/21	Mål C-451/23: Talan väckt den 18 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	18

Tribunalen

2023/C 304/22	Mål T-358/20: Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Net Technologies Finland/REA (Skiljedoms-klausul – Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007 – 2013) – Personalkostnader – Återbetalning av utbetalda belopp – Huruvida kostnader avseende interna konsulter är stödberättigande – Bevisbörd)	20
---------------	--	----

2023/C 304/23	Mål T-491/21: Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Ungern mot kommissionen (EGFJ och Ejflu – Utgifter som är undantagna från finansiering – Utgifter som utbetalats av Ungern – Ingen dubbelfinansiering – Artikel 30 i förordning (EU) nr 1306/2013 – Artikel 28.1 b i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 – Stöd till beslagning – Artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013 – Stöd till förgröning – Artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013 – Kumulerat stöd)	20
2023/C 304/24	Mål T-27/22: Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Innovaciones Cosmético Farmacéuticas mot EUIPO – Benito Oliver (th pharma) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TH PHARMA – Det äldre nationella figurmärket TH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001)	21
2023/C 304/25	Mål T-34/22: Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Cunsorzio di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses m.fl. mot kommissionen (Skyddad geografisk beteckning – Skyddad ursprungs-beteckning – Ansökningar om skyddad geografisk beteckning för ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté” och ”Coppa de l’Île de Beauté” – De äldre skyddade ursprungs-beteckningarna ”Jambon sec de Corse – Prisuttu”, ”Lonzo de Corse – Lonzu” och ”Coppa de Corse – Coppa di Corsica” – Villkor för registrering av dessa namn – Anspelning – Artikel 7.1 a och artikel 13.1 b i förordning (EU) nr 1151/2012 – Omfattningen av kommissionens kontroll av registreringsansökningarna – Artikel 50.1 och artikel 52.1 i förordning 1151/2012 – Oriktigt bedömning)	22
2023/C 304/26	Mål T-318/21: Tribunalens beslut av den 29 juni 2023 – KF mot EIB (Personalmål – Anställda vid EIB – Invaliditetskommittén – Beslut att inte erkänna invaliditeten – Avslag på ansökan om att få inleda ett administrativt överklagande – Litispendens – Avvisning)	22
2023/C 304/27	Mål T-112/23: Tribunalens beslut av den 27 juni 2023 – Könings mot EUIPO – Manuel Busto Amandi (MAY GOLD) (EU-varumärke – Annuleringsförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken)	23
2023/C 304/28	Mål T-361/23: Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)	24
2023/C 304/29	Mål T-362/23: Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)	24
2023/C 304/30	Mål T-363/23: Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)	25
2023/C 304/31	Mål T-364/23: Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)	25
2023/C 304/32	Mål T-365/23: Överklagande ingett den 6 juli 2023 – Habitat Barcelona Unión Constructora mot EUIPO – Acomodeo Marketplace (ACOMODEO)	26
2023/C 304/33	Mål T-378/23: Talan väckt den 10 juli 2023 – Marcegaglia Specialties mot kommissionen	27
2023/C 304/34	Mål T-379/23: Talan väckt den 10 juli 2023 – Çolakoğlu Metalurji mot kommissionen	27
2023/C 304/35	Mål T-383/23: Överklagande ingett den 11 juli 2023 – Essilor International mot EUIPO – Carl Zeiss Vision (MYOLUX)	28
2023/C 304/36	Mål T-384/23: Talan väckt den 10 juli 2023 – OQ mot kommissionen	29
2023/C 304/37	Mål T-395/23: Överklagande ingett den 13 juli 2023 – Eckes Granini Group och International Beer Breweries mot EUIPO – Capri Sun (PRISUN)	30
2023/C 304/38	Mål T-397/23: Talan väckt den 11 juli 2023 – Ausnit, Olariu și Asociații mot kommissionen	31
2023/C 304/39	Mål T-730/22: Tribunalens beslut av den 12 juli 2023 – LG e.a. mot kommissionen	31

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 304/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 296, 21.8.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 286, 14.8.2023

EUT C 278, 7.8.2023

EUT C 271, 31.7.2023

EUT C 261, 24.7.2023

EUT C 252, 17.7.2023

EUT C 235, 3.7.2023

Dessa texter är tillgängliga på EUR-Lex:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 10 mars 2023 av Puma SE av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 21 december 2022 i mål T-4/22, Puma mot EUIPO – DN Solutions (PUMA)

(Mål C-145/23 P)

(2023/C 304/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Puma SE (ombud: M. Schunke och P. Trieb, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), DN Solutions Co. Ltd., tidigare Doosan Machine Tools Co. Ltd.

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 17 juli 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Puma SE ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 24 mars 2023 – CL m.fl. mot DB, universalarvinge till FC och Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Mål C-196/23)

(2023/C 304/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i det nationella målet

Klagande: CL m.fl.

Motparter: DB, universalarvinge till FC y Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 2 i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar⁽¹⁾, hinder för en lagstiftning, såsom den spanska, som i artikel 49.1 e) i RDL 2/2015, de 23 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (RDL 2/2015 av den 23 oktober 2015 om godkännande av den omarbetade lydelsen av lagen om arbetstagares ställning) inte föreskriver någon period av överläggningar när anställningsavtal av ett större antal än det som föreskrivs i artikel 1 i ovannämnda direktiv upphör att gälla till följd av att arbetsgivaren, som är en fysisk person, går i pension?

2) Om denna fråga ska besvaras nekande, har direktiv 98/59 då horisontell direkt effekt mellan enskilda?

⁽¹⁾ EGT L 225, 1998, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 24 april 2023 – IMI – Imagens Médicas Integradas S.A. mot Autoridade da Concorrência

(Mål C-258/23, Imagens Médicas Integradas)

(2023/C 304/04)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Parter i det nationella målet

Klagande: IMI – Imagens Médicas Integradas S.A.

Motpart: Autoridade da Concorrência

Tolkningsfrågor

- I. Utgör de affärshandlingar som är föremål för prövning i förevarande mål och som skickats via e-post "korrespondens" i den mening som avses i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- II. Utgör artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att affärshandlingar som härrör från e-postkommunikation mellan företagsledning och anställda vid företag tas i beslag, när överenskommelser och förfaranden som är förbjudna enligt artikel 101 FEUF (tidigare artikel 81 FEG) undersöks?
- III. Utgör artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att sådana affärshandlingar tas i beslag, efter godkännande av en rättslig myndighet – i förevarande fall åklagarmyndigheten – som ska företräda staten, försvara de intressen som fastställs i lag, väcka åtal på grundval av legalitetsprincipen och försvara den demokratiska legaliteten i enlighet med bestämmelserna i författningen och som är självständig i förhållande till andra centrala, regionala och lokala organ?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 24 april 2023 – Synlabhealth II S.A. mot Autoridade da Concorrência

(Mål C-259/23, Synlabhealth II)

(2023/C 304/05)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Parter i det nationella målet

Klagande: Synlabhealth II S.A.

Motpart: Autoridade da Concorrência

Tolkningsfrågor

- I. Utgör de affärshandlingar som är föremål för prövning i förevarande mål och som skickats via e-post "korrespondens" i den mening som avses i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- II. Utgör artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att affärshandlingar som härrör från e-postkommunikation mellan företagsledning och anställda vid företag tas i beslag, när överenskommelser och förfaranden som är förbjudna enligt artikel 101 FEUF (tidigare artikel 81 FEG) undersöks?
- III. Utgör artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att sådana affärshandlingar tas i beslag, efter godkännande av en rättslig myndighet – i förevarande fall åklagarmyndigheten – som ska företräda staten, försvara de intressen som fastställs i lag, väcka åtal på grundval av legalitetsprincipen och försvara den demokratiska legaliteten i enlighet med bestämmelserna i författningen och som är självständig i förhållande till andra centrala, regionala och lokala organ?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 24 april 2023 – SIBS-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA m.fl. mot Autoridade da Concorrência

(Mål C-260/23, SIBS – Sociedade Gestora de Participações Sociais m.fl.)

(2023/C 304/06)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Parter i det nationella målet

Klagande: SIBS-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA, SIBS, Cartões – Produção e Processamento de Cartões SA, SIBS Processos – Serviços Interbancários de Processamento SA, SIBS International SA, SIBS Pagamentos SA, SIBS Gest SA, SIBS Forward Payment Solutions SA, SIBS MB SA

Motpart: Autoridade da Concorrência

Tolkningsfrågor

- I. Utgör de affärshandlingar som är föremål för prövning i förevarande mål och som skickats via e-post "korrespondens" i den mening som avses i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
 - II. Utgör artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att affärshandlingar som härrör från e-postkommunikation mellan företagsledning och anställda vid företag tas i beslag, när överenskommelser och förfaranden som är förbjudna enligt artikel 102 FEUF (tidigare artikel 82 FEG) undersöks?
 - III. Utgör artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att sådana affärshandlingar tas i beslag, efter godkännande av en rättslig myndighet – i förevarande fall åklagarmyndigheten – som ska företräda staten, försvara de intressen som fastställs i lag, väcka åtal på grundval av legalitetsprincipen och försvara den demokratiska legaliteten i enlighet med bestämmelserna i författningen och som är självständig i förhållande till andra centrala, regionala och lokala organ?
-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Central de Instrucción nº 6 de la Audiencia Nacional (Spanien) den 3 maj 2023 – Fiscalía Europea mot I.R.O. och F.J.L.R.

(Mål C-292/23)

(2023/C 304/07)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Central de Instrucción nº 6 de la Audiencia Nacional

Parter i det nationella målet

Klagande: Fiscalía Europea

Motpart: I.R.O. och F.J.L.R.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 42.1 i förordning 2017/1939 ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som artikel 90 i lag 9/2021 av den 1 juli 2021, enligt vilken ett processuellt beslut som fattas av Europeiska åklagarmyndigheten och som får rättsverkan mot tredje man (på så sätt som beskrivits), såsom den europeiska delegerade åklagarens beslut av den 2 februari 2023 att kalla vittnen, inte kan överklagas?
2. Ska artiklarna 6 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 7 i direktiv (EU) 2016/343 ⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som artikel 90, jämförd med artiklarna 42.1, 42.3 och 43 i lag 9/2021 av den 1 juli 2021, enligt vilken ett processuellt beslut som fattas av Europeiska åklagarmyndigheten, såsom den europeiska delegerade åklagarens beslut att som vittne kalla en tredje part, med avseende på vilken det föreligger skäligen misstanke om att vederbörande har medverkat i det brott som utreds, inte kan överklagas?
3. Ska artikel 19.1 FEU andra stycket och artikel 86.3 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för ett sådant system för domstolsprövning som det som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i lag 9/2021 med avseende på beslut som europeiska delegerade åklagare fattar med stöd av artiklarna 42.1 och 43 i lag 9/2021, vilket innebär att en åtgärd som beslutats av den europeiska delegerade åklagaren när denne utövar sina undersökningsbefogenheter inte kan överklagas, och som inte på något sätt är likvärdigt med de nationella processuella bestämmelserna om överklaganden av beslut som undersökningsdomare har fattat när de utövar sina undersökningsbefogenheter?
4. Ska artikel 2 FEU, där de rättsstatliga värden som unionen ska bygga på anges, jämförd med den rätt till ett effektivt rättsmedel och till en rättvis rättegång som föreskrivs i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den effektivitetsprincip som föreskrivs i artikel 19.1 andra stycket FEU, tolkas så att den utgör hinder för ett sådant system för domstolsprövning av europeiska delegerade åklagares beslut som innebär att dessa beslut endast kan överklagas i ett begränsat antal fall, såsom föreskrivs i den spanska lagstiftningen i artiklarna 90 och 91 i lag 9/2021?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 2017, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10 maj 2023 –
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mot dm-drogerie markt GmbH & Co.KG**

(Mål C-296/23, dm-drogerie markt)

(2023/C 304/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Motpart: dm-drogerie markt GmbH & Co.KG

Tolkningsfråga

Omfattar begreppet "liknande" i artikel 72.3 andra meningen i förordning (EU) nr 528/2012 ⁽¹⁾ endast sådana uppgifter i reklam som, på samma sätt som de begrepp som uttryckligen anges i nämnda bestämmelse, på ett generaliserande sätt bagatelliserar biocidets egenskaper med hänsyn till produktens risker för människors och djurs hälsa eller för miljön eller dess effektivitet, eller omfattar "liknande" alla begrepp som, på ett sätt som är jämförbart med något av begreppen som uttryckligen anges i nämnda bestämmelse, är bagatelliserande med hänsyn till produktens risker för människors och djurs hälsa eller för miljön eller dess effektivitet, men inte nödvändigtvis måste ha ett lika allmänt innehåll som dessa begrepp?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 2012, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 22 maj 2023 –
Inspektorat kam Visshia sadeben savet**

(Mål C-313/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet)

(2023/C 304/09)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Part i det nationella målet

Sökande: Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket [FEU] jämförd med artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att det i sig eller under vissa förutsättningar utgör ett åsidosättande av medlemsstaternas skyldighet att garantera effektiva rättsmedel i form av oberoende domstolsprövningar, om de uppdrag som innehas av ledamöter hos en myndighet, vilken kan besluta om disciplinära påföljder avseende domare och som har befogenhet att samla in personuppgifter om deras tillgångar, efter utgången av ledamöternas i konstitutionen fastställda mandatperiod blir förlängda på obestämd tid? Om en sådan förlängning av dessa befogenheter är tillåten är följdfrågan under vilka förutsättningar den är det?

- 2) Ska artikel 2.2 a i förordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ... (allmän dataskyddsförordning, nedan kallad dataskyddsförordning) tolkas på så sätt att en verksamhet som innebär att uppgifter som är belagda med banksekretess lämnas ut i syfte att domares och åklagares tillgångar ska kunna kontrolleras, vilka sedan offentliggörs, inte omfattas av unionsrättens tillämpningsområde? Ska denna fråga besvaras annorlunda, om denna verksamhet även innebär ett utlämnande av uppgifter som är belagda med banksekretess gällande domarnas och åklagarnas familjemedlemmar som inte själva är domare eller åklagare?
- 3) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, ska artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden bestämmer ändamålen eller medlen för behandlingen av personuppgifter och därför är ”personuppgiftsansvarig” för behandlingen av personuppgifter?
- 4) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig och den tredje frågan ska besvaras nekande, ska artikel 51 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden är ansvarig för att övervaka [tillämpningen av] denna förordning och därmed att betrakta som ”tillsynsmyndighet” med hänsyn till dessa uppgifter?
- 5) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och om den tredje eller den fjärde frågan ska besvaras jakande, ska artikel 32.1 b i dataskyddsförordningen, respektive artikel 57.1 a i samma förordning tolkas på så sätt att en domstol, som ger tillstånd att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden, är skyldig att, när det föreligger information om att den myndighet som har ansökt om tillstånd att få ta del av uppgifter tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter, inhämta information om vilka åtgärder som har vidtagits för att skydda uppgifterna och vid bedömningen av huruvida tillstånd att få ta del av uppgifterna ska ges beakta om dessa åtgärder är tillräckliga?
- 6) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och oavsett svaret på den tredje och den fjärde frågan, ska artikel 79.1 i dataskyddsförordningen jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att, om det föreskrivs i en medlemsstats nationella rätt att vissa kategorier av uppgifter endast får lämnas ut efter att en domstol har givit tillstånd till det, den ifrågavarande behöriga domstolen ex officio ska säkerställa att de personer, vilkas uppgifter lämnas ut, får tillgång till ett rättsligt skydd genom att förplikta den myndighet som har ansökt om att få ta del av uppgifterna och beträffande vilken det är känt att den tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter att lämna information om de åtgärder som vidtagits enligt artikel 33.3 d i dataskyddsförordningen och hur de faktiskt har tillämpats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 23 maj 2023 –
Inspektorat kam Visshia sadeben savet**

(Mål C-316/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet)

(2023/C 304/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Sökande: Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket [FEU] jämförd med artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att det i sig eller under vissa förutsättningar utgör ett åsidosättande av medlemsstaternas skyldighet att garantera effektiva rättsmedel i form av oberoende domstolsprövningar, om de uppdrag som innehas av ledamöter hos en myndighet, vilken kan besluta om disciplinära påföljder avseende domare och som har befogenhet att samla in personuppgifter om deras tillgångar, efter utgången av ledamöternas i konstitutionen fastställda mandatperiod blir förlängda på obestämd tid? Om en sådan förlängning av dessa befogenheter är tillåten är följdfrågan under vilka förutsättningar den är det?
- 2) Ska artikel 2.2 a i förordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ... (allmän dataskyddsförordning, nedan kallad dataskyddsförordning) tolkas på så sätt att en verksamhet som innebär att uppgifter som är belagda med banksekretess lämnas ut i syfte att domares och åklagares tillgångar ska kunna kontrolleras, vilka sedan offentliggörs, inte omfattas av unionsrättens tillämpningsområde? Ska denna fråga besvaras annorlunda, om denna verksamhet även innebär ett utlämnande av uppgifter som är belagda med banksekretess gällande domarnas och åklagarnas familjemedlemmar som inte själva är domare eller åklagare?
- 3) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, ska artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden bestämmer ändamålen eller medlen för behandlingen av personuppgifter och därför är "personuppgiftsansvarig" för behandlingen av personuppgifter?
- 4) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig och den tredje frågan ska besvaras nekande, ska artikel 51 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden är ansvarig för att övervaka [tillämpningen av] denna förordning och därmed att betrakta som "tillsynsmyndighet" med hänsyn till dessa uppgifter?
- 5) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och om den tredje eller den fjärde frågan ska besvaras jakande, ska artikel 32.1 b i dataskyddsförordningen, respektive artikel 57.1 a i samma förordning tolkas på så sätt att en domstol, som ger tillstånd att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden, är skyldig att, när det föreligger information om att den myndighet som har ansökt om tillstånd att få ta del av uppgifter tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter, inhämta information om vilka åtgärder som har vidtagits för att skydda uppgifterna och vid bedömningen av huruvida tillstånd att få ta del av uppgifterna ska ges beakta om dessa åtgärder är tillräckliga?
- 6) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och oavsett svaret på den tredje och den fjärde frågan, ska artikel 79.1 i dataskyddsförordningen jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att, om det föreskrivs i en medlemsstats nationella rätt att vissa kategorier av uppgifter endast får lämnas ut efter att en domstol har givit tillstånd till det, den ifrågavarande behöriga domstolen ex officio ska säkerställa att de personer, vilkas uppgifter lämnas ut, får tillgång till ett rättsligt skydd genom att förplikta den myndighet som har ansökt om att få ta del av uppgifterna och beträffande vilken det är känt att den tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter att lämna information om de åtgärder som vidtagits enligt artikel 33.3 d i dataskyddsförordningen och hur de faktiskt har tillämpats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Lecce (Italien) den 24 maj 2023 – ED mot Ministero dell'Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)

(Mål C-322/23, Lufoni ⁽¹⁾)

(2023/C 304/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Lecce

Parter i det nationella målet

Kärande: ED

Svarande: Ministero dell'Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör klausul 4 i [ramavtalet, som återfinns som bilaga till] direktiv 1999/70 ⁽²⁾, hinder för en nationell lagstiftning, närmare bestämt artiklarna 485 och 489 i lagstiftningsdekret nr 297/1994, artikel 11.14 i lag nr 124/1999 och artikel 4.3 i presidentdekret nr 399/1988, där det stadgas att endast de fyra första åren som visstidsanställd beaktas fullt ut när tjänstetiden före tillsvidareanställningen fastställs i enlighet med nämnda artikel 11.14, medan år utöver dessa reduceras med en tredjedel för rättsliga och ekonomiska ändamål, och den återstående tredjedelen enbart beaktas för ekonomiska ändamål efter det att den tjänstetid som avses i artikel 4.3 i presidentdekret nr 399/1988 har fullgjorts?
- 2) Ska den nationella domstolen i samband med bedömningen av huruvida det föreligger diskriminering i den mening som avses i klausul 4 i [ramavtalet, som återfinns som bilaga till] direktiv 1999/70, under alla omständigheter beakta enbart den tjänstetid före tillsvidareanställningen som arbetstagaren har fått tillgodoräkna sig vid tidpunkten för tillsvidareanställningen, eller ska det omvänt tas hänsyn till det sammanlagda regelverket angående behandling av nämnda tjänstetid och därmed även till de regler enligt vilka tjänstetiden, enbart för ekonomiska ändamål, beaktas fullt ut under de perioder som följer efter tillsvidareanställningen?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 25 maj 2023 – Inspektorat kam Visshia sadeben savet

(Mål C-332/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet)

(2023/C 304/12)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Part i det nationella målet

Sökande: Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket [FEU] jämförd med artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att det i sig eller under vissa förutsättningar utgör ett åsidosättande av medlemsstaternas skyldighet att garantera effektiva rättsmedel i form av oberoende domstolsprövningar, om de uppdrag som innehas av ledamöter hos en myndighet, vilken kan besluta om disciplinära påföljder avseende domare och som har befogenhet att samla in personuppgifter om deras tillgångar, efter utgången av ledamöternas i konstitutionen fastställda mandatperiod blir förlängda på obestämd tid? Om en sådan förlängning av dessa befogenheter är tillåten är följdfrågan under vilka förutsättningar den är det?
- 2) Ska artikel 2.2 a i förordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ... (allmän dataskyddsförordning, nedan kallad dataskyddsförordning) tolkas på så sätt att en verksamhet som innebär att uppgifter som är belagda med banksekretess lämnas ut i syfte att domares och åklagares tillgångar ska kunna kontrolleras, vilka sedan offentliggörs, inte omfattas av unionsrättens tillämpningsområde? Ska denna fråga besvaras annorlunda, om denna verksamhet även innebär ett utlämnande av uppgifter som är belagda med banksekretess gällande domarnas och åklagarnas familjemedlemmar som inte själva är domare eller åklagare?
- 3) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, ska artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden bestämmer ändamålen eller medlen för behandlingen av personuppgifter och därför är "personuppgiftsansvarig" för behandlingen av personuppgifter?
- 4) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig och den tredje frågan ska besvaras nekande, ska artikel 51 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden är ansvarig för att övervaka [tillämpningen av] denna förordning och därmed att betrakta som "tillsynsmyndighet" med hänsyn till dessa uppgifter?
- 5) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och om den tredje eller den fjärde frågan ska besvaras jakande, ska artikel 32.1 b i dataskyddsförordningen, respektive artikel 57.1 a i samma förordning tolkas på så sätt att en domstol, som ger tillstånd att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden, är skyldig att, när det föreligger information om att den myndighet som har ansökt om tillstånd att få ta del av uppgifter tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter, inhämta information om vilka åtgärder som har vidtagits för att skydda uppgifterna och vid bedömningen av huruvida tillstånd att få ta del av uppgifterna ska ges beakta om dessa åtgärder är tillräckliga?
- 6) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och oavsett svaret på den tredje och den fjärde frågan, ska artikel 79.1 i dataskyddsförordningen jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att, om det föreskrivs i en medlemsstats nationella rätt att vissa kategorier av uppgifter endast får lämnas ut efter att en domstol har givit tillstånd till det, den ifrågavarande behöriga domstolen ex officio ska säkerställa att de personer, vilkas uppgifter lämnas ut, får tillgång till ett rättsligt skydd genom att förplikta den myndighet som har ansökt om att få ta del av uppgifterna och beträffande vilken det är känt att den tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter att lämna information om de åtgärder som vidtagits enligt artikel 33.3 d i dataskyddsförordningen och hur de faktiskt har tillämpats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 30 maj 2023 –
Strafverfahren mot M.S.S. m.fl.**

(Mål C-338/23, Bravchev⁽¹⁾)

(2023/C 304/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Parter i det nationella målet

M.S.S. m.fl.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska handlingar som utförs av en befullmäktigad försvarare av en tilltalad inom ramen för ett straffrättsligt förfarande, vilken under det pågående förfarandet i egenskap av företrädare för den tilltalades handelsbolag genomför (civilrättsliga) transaktioner som medvetet syftar till att skapa förutsättningar för en jävsförklaring och en "intressekonflikt" för den domare som har att avgöra målet gentemot den tilltalade, anses vara förenliga med unionsrätten och tillämplig bulgarisk lagstiftning[?]

Om denna fråga besvaras nekande av den behöriga domstolen (EU-domstolen), önskas svar på frågan huruvida den försvarare som företräder den tilltalade, som officiellt har styrkt sin befogenhet att företräda det handelsbolag som ägs av den tilltalade för att delta i andra civilrättsliga utomrättsliga förfaranden som under det pågående straffrättsliga förfarandet har lett till att konstlade förutsättningar för en jävsförklaring och en intressekonflikt avsiktligt och medvetet har skapats gentemot domaren vid brottmålsdomstolen i målet mot den tilltalade, kan fortsätta att försvara den tilltalade i detta straffrättsliga förfarande.

- 2) Om det är den nationella domstolen som är behörig att bedöma huruvida det föreligger faktiska skäl för en jävsförklaring: Hur ska rätten till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden enligt direktiv 2013/48/EU⁽²⁾ förstås och rör det sig härvid om en absolut rättighet som är helt bunden till en viss försvarare [?] Hur kan denna motsägelse avhjälpas som, å ena sidan, består i att rätten till tillgång till försvarare, såsom den föreskrivs i det europeiska direktivet och återspeglas i nationell rätt, ger den tilltalade fulla befogenheter, att välja och befullmäktiga sin försvarare och, å andra sidan, denna försvarare har utfört handlingar för att bistå den tilltalade genom att skapa konstlade förutsättningar för att förklara den för målet ansvariga domaren jävig [?]
- 3) Hur ska rätten för de övriga tretton tilltalade till information vid straffrättsliga förfaranden och tillgång till material som rör målet med avseende på jävsinvändningen och de handlingar försvaret bifogat till denna, enligt artikel 7.2 och 7.3 i direktiv 2012/13/EU⁽³⁾, tolkas och regleras[?] Hur ska försvarets agerande förenas med rätten till respekt för privatliv och familjeliv som tillkommer domaren i egenskap av unionsmedborgare[?]
- 4) Om den tilltalade personligen eller genom sitt handelsbolag genom medvetet och aktivt handlande lyckas skapa konstlade förutsättningar för en intressekonflikt, ska en "intressekonflikt" verkligen antas föreligga, även om dessa förutsättningar utgör dolda hävstänger för att undkomma åtal[?].
- 5) Utgör en begäran om förhandsavgörande avseende ovannämnda frågor en grund för den aktuella försvararen att begära att ett disciplinärt förfarande ska inledas och genomföras mot domaren vid den nationella domstol som framställt begäran om förhandsavgörande, med hänsyn till att denna domare omedelbart efter det att försvararens handlingar hade upptäckts lämnade in en anmälan till de behöriga nationella myndigheterna[?]

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrettad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen) den 13 juni 2023 – SR, RB mot Republiken Litauen

(Mål C-374/23, Adoreikė⁽¹⁾)

(2023/C 304/14)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: SR, RB

Motpart: Republiken Litauen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska värdena respekt för demokrati, rättsstaten, respekt för de mänskliga rättigheterna och rättvisa, som stadfästs i artikel 2 FEU och bestämmelserna i artikel 19.1 andra stycket FEU, tolkas så, att de ger den lagstiftande och den verkställande makten i medlemsstaterna ett obegränsat och exklusivt utrymme för att skönsmässigt, genom nationell lagstiftning, fastställa lönen för domare till en nivå som är helt avhängig den lagstiftande och den verkställande maktens vilja?
- 2) Ska bestämmelserna i artikel 19.1 andra stycket FEU, jämte bestämmelserna i artikel 47 i stadgan, som bland annat avser domstolarnas oavhängighet, tolkas så, att medlemsstaterna har rätt att, genom nationell lagstiftning, införa bestämmelser som fastställer löner för domare som understiger den ersättning eller de arvoden som fastställs av staten för andra typer av juristyrken?

(¹) Målets namn är fiktivt. Det motsvarar inte någon av parternas verkliga namn.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 15 juni 2023 –
SIA BALTIC CONTAINER TERMINAL mot Valsts ieņēmumu dienests**

(Mål C-C-376/23, BALTIC CONTAINER TERMINAL)

(2023/C 304/15)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i det nationella målet

Klagande: SIA, BALTIC CONTAINER TERMINAL

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

1. Tillåter artikel 178.1 b och c i delegerad förordning 2015/2446 (¹), jämförd med artikel 214.1 i unionens tullkodex (²), att det särskilda tullförfarandet för "frizoner" avslutas utan att det huvudreferensnummer (MRN-nummer) som identifierar den tulldeklaration enligt vilken varorna hänförs till det påföljande tullförfarandet har bokförts i det elektroniska bokföringssystemet?
2. Tillåter artiklarna 214.1 och 215.1 i unionens tullkodex samt artikel 178.1 b och c i delegerad förordning 2015/2446 att den person som är ansvarig för det särskilda förfarandet för "frizoner" avslutar det förfarandet enbart på grundval av en notering som en tulltjänsteman har gjort i varornas transportdokument (CMR) om varornas tullstatus, utan att själv kontrollera giltigheten av tullstatusen för dessa varor?
3. Om den andra tolkningsfrågan besvaras nekande: Vilken nivå av kontroll enligt artiklarna 214.1 och 215.1 i unionens tullkodex samt artikel 178.1 b och c i delegerad förordning 2015/2446 är tillräcklig för att det särskilda förfarandet för "frizoner" ska ha avslutats på ett korrekt sätt?
4. Kunde den person som är ansvarig för det särskilda förfarandet för "frizoner" ha berättigade förväntningar utifrån bekräftelsen från tullmyndigheterna på att varornas tullstatus har ändrats från "icke-unionsvaror" till "unionsvaror", när denna bekräftelse varken anger skälet till ändringen av varornas status eller någon information som gör det möjligt att kontrollera detta skäl?

5. Om den fjärde tolkningsfrågan besvaras nekande: Kan det utgöra ett skäl till befrielse från betalningsskyldighet för den skuld som uppkommit enligt artikel 79.1 a och 79.3 a i unionens tullkodex, mot bakgrund av principen om rättskraft som erkänns i nationell rätt och i unionsrätten, att det i ett annat mål som inletts vid en nationell domstol, i lagakraftvunnen dom har slagits fast att den person som är ansvarig för tullförfarandet, enligt de förfaranden som fastställts av tullmyndigheterna, inte hade gjort sig skyldig till någon överträdelse vad gäller tullförfarandet för "frizoner"?

(¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 2015, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret (Danmark) den 21 juni 2023 –
Anklagemyndigheten mot ILVA A/S**

(Mål C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i det nationella målet

Klagande: Anklagemyndigheten

Motpart: ILVA A/S

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska begreppet företag i artikel 83.4–83.6 i dataskyddsförordningen (¹) förstås som ett företag i den mening som avses i artiklarna 101 och 102 FEUF, skäl 150 i dataskyddsförordningen och EU-domstolens praxis på det EU-konkurrensrättsliga området, så att begreppet "företag" omfattar varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oberoende av denna enhets rättsliga status och hur den finansieras?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande: Ska artikel 83.4–83.6 i dataskyddsförordningen tolkas så, att det vid påförande av sanktionsavgifter för ett företag ska tas hänsyn till den totala globala årsomsättningen för den ekonomiska enhet som företaget kan ingå i, eller endast till den totala globala årsomsättningen för själva företaget?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Talan väckt den 14 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-442/23)

(2023/C 304/17)

Rättegångsspråk: *polska*

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/839 av den 19 april 2023 om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av reglerna för rapportering och efterlevnads-kontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och av förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn ⁽¹⁾, i dess helhet,
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Polen åberopar följande grunder mot den angripna förordningen 2023/839:

1) Åsidosättande av artikel 192.2 c FEUF

Polen anser att svarandena har åsidosatt artikel 192.2 c FEUF genom att inte anta den angripna förordningen med stöd av ovannämnda fördragsbestämmelse, enligt vilken enhällighet i rådet krävs, trots att den angripna förordningen har en betydande inverkan på en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

2) Åsidosättande av artikel 192.2 b tredje strecksatsen FEUF

Polen anser att svarandena har åsidosatt artikel 192.2 b tredje strecksatsen FEUF genom att inte anta den angripna förordningen med stöd av ovannämnda fördragsbestämmelse, enligt vilken enhällighet i rådet krävs, trots att den angripna förordningen påverkar markanvändningen i medlemsstaterna.

3) Åsidosättande av artiklarna 4.1 och 5.2 FEU

Polen anser att svarandena har åsidosatt principen om tilldelade befogenheter, eftersom det i den angripna förordningen fastställs skyldigheter och mål som på ett betydande sätt påverkar hur skogsbruket bedrivs i medlemsstaterna, trots att Europeiska unionen enligt fördragen inte har tilldelats någon behörighet på området för skogsbruk.

4) Åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU) och principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen (artikel 4.2 FEU), jämförda med artikel 191.2 FEUF.

Polen anser att svarandena, genom att anta den angripna förordningen, åsidosatte proportionalitetsprincipen, principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen och inte tog tillräcklig hänsyn till de olika situationer som råder i unionens olika regioner. Polens genomförande av sina åtaganden och mål för utsläpp och upptag av växthusgaser inom markanvändningssektorn (LULUCF) kan medföra negativa, allvarliga socioekonomiska och finansiella konsekvenser. Den angripna förordningen skapar dessutom en oberättigad skillnad mellan de enskilda medlemsstaterna vad gäller nivån på åtaganden och mål.

5) Åsidosättande av skyldigheten att göra en korrekt analys av den angripna förordningens effekter samt åsidosättande av artikel 191.3 FEUF

Enligt Polens uppfattning har svarandena åsidosatt skyldigheten att göra en tillräcklig konsekvensanalys, eftersom den konsekvensanalys som åtföljer förslaget till förordning innehåller grundläggande brister vad gäller hur de åtaganden och mål som anges i förordningen påverkar enskilda medlemsstater. Samtidigt har otillräcklig hänsyn tagits till tillgängliga vetenskapliga och tekniska data, miljöförhållandena i unionens olika regioner, de potentiella fördelarna och kostnaderna som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas samt den ekonomiska och sociala utvecklingen i unionen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner, i strid med artikel 191.3 FEUF.

⁽¹⁾ EUT L 107, 2023, s. 1

Talan väckt den 17 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd**(Mål C-444/23)**

(2023/C 304/18)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/851 av den 19 april 2023 om ändring av förordning (EU) 2019/631 vad gäller skärpning av normerna för koldioxidutsläpp från nya personbilar och nya lätta nyttofordon i linje med unionens höjda klimatambitioner, (!)
- alternativt, delvis ogiltigförklara förordning 2023/851 i den del den avser fastställande av de utsläppsmål som gäller från och med den 1 januari 2035 för nya personbilar och nya lätta nyttofordon som avses i artikel 1.1 b i nämnda förordning, för det fall domstolen skulle finna att de åberopade grunderna inte kan motivera yrkandet om ogiltigförklaring av denna förordning i dess helhet, och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av artikel 192.2 c FEUF

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 192.2 c FEUF genom att de inte har antagit den omtvistade förordningen med stöd av denna fördragsbestämmelse, vilken kräver enhällighet i rådet, trots att den omtvistade förordningen väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

2. Åsidosättande av artikel 3.1 och 3.3 FEU, artikel 9 FEUF och artikel 6.1 FEU jämförd med artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Polen anser att unionslagstiftaren, genom att fastställa utsläppsmålen för nya personbilar och nya lätta nyttofordon i artikel 1.1 b i den omtvistade förordningen, vilka kommer att få allvarliga konsekvenser för den europeiska bilindustrin och därmed sammanhängande ekonomiska sektorer samt för samhället, har åsidosatt skyldigheten att främja välfärden för unionens folk (artikel 3.1 FEU), skyldigheten att främja social rättvisa, skyldigheten att främja en balanserad ekonomisk tillväxt och att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna (artikel 3.3 FEU), skyldigheten att ta hänsyn till de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning och kampen mot social utestängning (artikel 9 i FEUF), samt förbudet mot diskriminering på grund av egendom i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artikel 21.1).

3. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU) och av artikel 191.2 FEUF

Polen anser att bestämmelserna i den omtvistade förordningen strider mot proportionalitetsprincipen, dels eftersom de inte är ägnade att uppnå målen med artikel 191.2 FEUF, dels eftersom de olägenheter som följer av dessa bestämmelser, inbegripet kostnaderna, är uppenbart orimliga i förhållande till de eftersträlvade målen. Polen anser att kostnaderna för anpassning av ekonomierna och samhällena i unionen till de skärpta normerna för minskning av koldioxidutsläpp i den omtvistade förordningen avsevärt överstiger de fördelar som följer därav. Den omtvistade förordningen medför nämligen en alltför stor börda för europeiska medborgare i samband med omställningen till utsläppsfri mobilitet, särskilt för dem som har det sämre ställt, och för den europeiska fordonssektorn. Den omtvistade förordningen riskerar att skapa allvarliga negativa konsekvenser för den europeiska fordonsindustrin, skapa social utestängning och transportmässig utestängning av fattiga personer, och skapa ökade skillnader mellan medborgarna när det gäller levnadsstandard. Den omtvistade förordningen tar inte heller tillräcklig hänsyn till de olikartade förhållandena i unionens olika regioner, vilket innebär ett åsidosättande av artikel 191.2 FEUF.

- 4) Åsidosättande av skyldigheten att göra en korrekt konsekvensbedömning av den omtvistade förordningen och åsidosättande av artikel 191.3 FEUF

Polen anser att svarandeinstitutionerna har åsidosatt sin skyldighet att tillhandahålla en adekvat konsekvensanalys, eftersom den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget till förordning innehåller grundläggande brister vad gäller hur de åtaganden och mål som fastställs i förordningen påverkar olika medlemsstater. Samtidigt har otillräcklig hänsyn tagits till tillgängliga vetenskapliga och tekniska uppgifter, potentiella fördelar och kostnader i samband med att åtgärder vidtas eller inte vidtas, den ekonomiska och sociala utvecklingen i unionen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 191.3 FEUF.

(¹) EUT L 110, 2023, s. 5.

Talan väckt den 17 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-445/23)

(2023/C 304/19)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2023/852 av den 19 april 2023 om ändring av beslut (EU) 2015/1814 vad gäller det antal utsläppsrätter som ska placeras i reserven för marknadsstabilitet inom unionens utsläppshandelssystem för växthusgaser fram till 2030, (¹) och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- 1) Åsidosättande av artikel 192.2 c FEUF

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 192.2 c FEUF genom att de inte har antagit det angripna beslutet med stöd av denna fördragsbestämmelse, vilken kräver enhällighet i rådet, trots att det angripna beslutet väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

2) Åsidosättande av principen om energisolidaritet i artikel 194.1 b FEUF

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 194.1 b FEUF genom att de för åren 2024-2030 bibehöll de värden som anges i artikel 1.5 i beslut 2015/1814 – vilket äventyrar Polens energitrygghet – utan att ha tagit hänsyn till de enskilda medlemsstaternas intressen som eventuellt påverkas och utan att ha gjort någon avvägning mellan deras intressen och unionens intressen.

3) Åsidosättande av artikel 3.1 och 3.3 FEU genom antagandet av beslut 2023/852, vilket försämrar välfärden för Europeiska unionens folk och den sociala sammanhållningen mellan medlemsstaterna.

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 3.1 och 3.3 FEU genom att de har antagit beslut 2023/852, vilket skulle kunna leda till minskad gruvsysselsättning och ökad arbetslöshet och följaktligen till en ökning av de sociala ojämlikheterna mellan medlemsstaterna samt till ökad social utestängning.

4) Åsidosättande av artikel 13.2 FEU jämförd med artikel 3 i beslut 2015/1814, genom en otillräcklig konsekvensbedömning och ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU).

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 13.2 FEU jämförd med artikel 3 i beslut 2015/1814, genom att de har antagit beslut 2023/852 på grundval av en ofullständig, föråldrad och felaktig konsekvensbedömning som upprättats på grundval av uppgifter som inte tar hänsyn till Rysslands väpnade aggression mot Ukraina och den därav följande energikrisen. Svarandeinstitutionerna har även åsidosatt proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU) genom att de för åren 2024-2030 bibehöll de värden som anges i artikel 1.5 i beslut 2015/1814, utan att ha gjort några analyser som motiverar ett sådant beslut.

(¹) EUT L 110, 2023, s. 21.

Talan väckt den 17 juli 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-448/23)

(2023/C 304/20)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Ladenburger, P.J.O. Van Nuffel och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (FEU), mot bakgrund av den tolkning av Republiken Polens konstitution som Trybunał Konstytucyjny (Författningsdomstolen, Polen) har gjort i dom av den 14 juli (mål P 7/20) och dom av den 7 oktober 2021 (mål K 3/21),
- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt de allmänna principerna om unionsrättens autonomi, företräde, effektivitet och enhetliga tillämpning samt den bindande verkan av EU-domstolens domar, mot bakgrund av den tolkning av Republiken Polens konstitution som Författningsdomstolen har gjort i dom av den 14 juli (mål P 7/20) och dom av den 7 oktober 2021 (mål K 3/21),

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket FEU, eftersom Författningsdomstolen inte uppfyller kraven på en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag till följd av oegentligheter i förfarandet för utnämning av tre domare vid denna domstol i december 2015 och i förfarandet för utnämning av dess ordförande i december 2016, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har i sin första och andra grund angripit två domar som meddelats av Författningsdomstolen den 7 oktober 2021 (mål K 3/21) och den 14 juli 2021 (mål P 7/20). Till följd av dessa domar har Republiken Polen åsidosatt olika, men inte helt oberoende, skyldigheter som åligger den enligt unionsfördragen. Den första grunden avser de ovannämnda domarna från Författningsdomstolen, vilka strider mot artikel 19.1 andra stycket FEU såsom den tolkats av EU-domstolen, särskilt i dom av den 2 mars 2021, A.B. m.fl., (C-824/18, ECLI:EU:C:2021:153) och dom av den 6 oktober 2021, W.Ż., (C-487/19, ECLI:EU:C:2021:798), eftersom Författningsdomstolen tolkade Republiken Polens konstitution mot bakgrund av unionens krav på ett effektivt domstolsskydd genom en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag på ett alltför restriktivt och felaktigt sätt och på ett sätt som uppenbart åsidosätter EU-domstolens rättspraxis. Den andra grunden avser ovannämnda domar från Författningsdomstolen, vilka strider mot principerna om unionsrättens autonomi, företräde, effektivitet och enhetliga tillämpning samt den bindande verkan av EU-domstolens domar, eftersom Författningsdomstolen i dessa domar ensidigt avvisade principerna om unionsrättens företräde och effektivitet i förhållande till artiklarna 2, 4.3 och 19.1 FEU och artikel 279 FEUF såsom de följer av EU-domstolens fasta tolkning och tillämpning, och förpliktade samtliga polska myndigheter att avstå från att tillämpa dessa bestämmelser i fördragen.

Kommissionen har som tredje grund gjort gällande att Författningsdomstolen inte längre utgör en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag i den mening som avses i artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 47 i stadgan, till följd av i) uppenbara oegentligheter i förfarandet för utnämning av domarna vid denna domstol i december 2015, vilket innebar en uppenbar överträdelse av Republiken Polens konstitution, och till följd av ii) oegentligheter i förfarandet för utnämning av dess ordförande i december 2016. Med hänseende till att Författningsdomstolen verkar i en sammansättning med de personer som utnämns på detta sätt, ger var och en av dessa oegentligheter upphov till rimliga tvivel hos enskilda vad gäller Författningsdomstolens opartiskhet och pålitlighet i förhållande till yttre omständigheter.

Talan väckt den 18 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-451/23)

(2023/C 304/21)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/857 av den 19 april 2023 om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) 2018/1999, ⁽¹⁾ och

— förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av artikel 192.2 c FEUF

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 192.2 c FEUF genom att de inte har antagit den omtvistade förordningen med stöd av denna fördragsbestämmelse, vilken kräver enhällighet i rådet, trots att den omtvistade förordningen väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

2. Åsidosättande av principen om energisolidaritet i artikel 194.1 b FEUF

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt artikel 194.1 b FEUF genom att höja unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen och medlemsstaternas individuella mål för minskning av växthusgasutsläppen till 40 procent – vilket äventyrar Polens energitrygghet – eftersom ingen hänsyn har tagits till de enskilda medlemsstaternas intressen som eventuellt påverkas och att deras intressen inte har vägts mot unionens intressen.

3. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att höja unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen och medlemsstaternas individuella mål för minskning av växthusgasutsläppen till 40 procent på grundval av den felaktiga analysen i konsekvensbedömningen, vilken var ofullständig, innehöll fel och grundades på inaktuella uppgifter.

4. Åsidosättande av principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU

Polen anser att de svarande institutionerna har åsidosatt principen om lojalt samarbete genom att i förordning 2023/857 fastställa mål för minskning av växthusgasutsläppen på grundval av en social, ekonomisk och politisk situation som inte återspeglar den rådande verkligheten och utan hänsyn till medlemsstaternas faktiska kapacitet.

(¹) EUT L 111, 2023, s. 1.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Net Technologies Finland/REA

(Mål T-358/20) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul – Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007 – 2013) – Personalkostnader – Återbetalning av utbetalda belopp – Huruvida kostnader avseende interna konsulter är stödberättigande – Bevisbörla)

(2023/C 304/22)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Net Technologies Finland Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Genomförandeorganet för forskning (ombud: S. Payan Lagrou och V. Canetti, biträdda av advokaten M. Le Berre)

Saken

Genom sin talan med stöd av artikel 272 FEUF yrkar sökanden att tribunalen ska fastställa dels att kostnaderna avseende interna konsulter är stödberättigande, dels att det saknas fog för begäran om återbetalning av beloppen 171 342,97 euro och 17 134,30 euro, avseende felaktigt bidrag respektive avtalsviten.

Domslut

- 1) Kostnaderna för interna konsulter, vilka underkänts av Genomförandeorganet för forskning (REA) avseende ett belopp om 184 642,84 euro, utgör stödberättigande kostnader enligt bidragsavtalet med referensnummer FP7SEC2012312484, ingånget i syfte att genomföra projektet "Inter System Interoperability for Tetra – TetraPol Networks".
- 2) Det saknas grund för de av REA utfärdade debetnotorna nr 3242005825 om återbetalning av 171 342,97 euro för felaktigt bidrag och nr 3242005872 om uppbörd av 17 134,30 euro för avtalsviten.
- 3) REA ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkom i samband med det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2020.

Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Ungern mot kommissionen

(Mål T-491/21) ⁽¹⁾

(EGFJ och Ejflu – Utgifter som är undantagna från finansiering – Utgifter som utbetalats av Ungern – Ingen dubbelfinansiering – Artikel 30 i förordning (EU) nr 1306/2013 – Artikel 28.1 b i genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 – Stöd till beskogning – Artikel 22 i förordning (EU) nr 1305/2013 – Stöd till förgröning – Artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013 – Kumulerat stöd)

(2023/C 304/23)

Rättegångsspråk: ungerska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Ungern (ombud: M. Fehér och G. Koós)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Aquilinia, A. Sauka och Z. Teleki)

Saken

Ungern har med sin talan enligt artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/988 av den 16 juni 2021 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 218, 2021, s. 9), såvitt Ungern genom det beslutet åläggs en finansiell korrigerings på 1 887 692,57 euro för räkenskapsåren 2016–2019.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 401 av den 4.10.2021.

Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Innovaciones Cosmético Farmacéuticas mot EUIPO – Benito Oliver (th pharma)

(Mål T-27/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket TH PHARMA – Det äldre nationella figurmärket TH – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001)

(2023/C 304/24)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Innovaciones Cosmético Farmacéuticas SL (Alhama de Murcia, Spanien) (ombud: advokaterna I. Temiño Ceniceros och F. Ortega Sánchez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Miguel Ángel Benito Oliver (Pont D'Inca-Marratxi, Spanien) (ombud: advokaten J. Mora Cortés)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF genom vilken sökanden yrkar ogiltigförklaring av det beslut som meddelats av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 november 2021 (ärende R 1605/2020-1).

Domslut

- 1) Talan ogillas.

2) Innovaciones Cosmético Farmacéuticas SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 109, 7.3.2022.

Tribunalens dom av den 12 juli 2023 – Cunsorzio di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses m.fl. mot kommissionen

(Mål T-34/22) ⁽¹⁾

(Skyddad geografisk beteckning – Skyddad ursprungsbeteckning – Ansökningar om skyddad geografisk beteckning för "Jambon sec de l'Île de Beauté", "Lonzo de l'Île de Beauté" och "Coppa de l'Île de Beauté" – De äldre skyddade ursprungsbeteckningarna "Jambon sec de Corse – Prisuttu", "Lonzo de Corse – Lonzu" och "Coppa de Corse – Coppa di Corsica" – Villkor för registrering av dessa namn – Anspelning – Artikel 7.1 a och artikel 13.1 b i förordning (EU) nr 1151/2012 – Omfattningen av kommissionens kontroll av registreringsansökningarna – Artikel 50.1 och artikel 52.1 i förordning 1151/2012 – Oriktig bedömning)

(2023/C 304/25)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Cunsorzio di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses (Borgo, Frankrike) och 9 andra sökande vars namn finns förtecknade i bilagan till domen (ombud: advokaterna T. de Haan och V. Le Meur-Baudry)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis, C. Perrin och B. Rechen)

Saken

Med stöd av artikel 263 FEUF har sökandena yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1879 av den 26 oktober 2021 om avslag på tre ansökningar om skydd av ett namn som en geografisk beteckning i enlighet med artikel 52.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ("Jambon sec de l'Île de Beauté" (SGB), "Lonzo de l'Île de Beauté" (SGB), "Coppa de l'Île de Beauté" (SGB)) (EUT L 383, 2021, s. 1).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Cunsorzio di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses och övriga sökande vars namn finns förtecknade i bilagan ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 109, 7.3.2022.

Tribunalens beslut av den 29 juni 2023 – KF mot EIB

(Mål T-318/21) ⁽¹⁾

(Personalmål – Anställda vid EIB – Invaliditetskommittén – Beslut att inte erkänna invaliditeten – Avslag på ansökan om att få inleda ett administrativt överklagande – Litispendens – Avvisning)

(2023/C 304/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: KF (ombud: L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: K. Carr, G. Faedo och J. Pawlowicz, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Genom talan grundad på artikel 270 FEUF och artikel 50a i stadgan för Europeiska unionens domstol har sökanden yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara dels beslutet från Europeiska investeringsbanken (EIB) av den 13 oktober 2020 genom vilket EIB underrättade henne om att banken inte betraktade henne som invaliderad, dels EIB:s beslut av den 9 mars 2021 om avslag på sökandens ansökan om inledande av ett administrativt överklagande av beslutet av den 13 oktober 2020, och i andra hand att tribunalen ska tillerkänna henne ersättning för den skada hon påstår sig ha lidit till följd av dessa beslut.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Europeiska investeringsbanken (EIB) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 26.7.2021.

Tribunalens beslut av den 27 juni 2023 – Konings mot EUIPO – Manuel Busto Amandi (MAY GOLD)

(Mål T-112/23) (¹)

(EU-varumärke – Annulleringsförfarande – Återkallande av ansökan om upphävande – Anledning saknas att döma i saken)

(2023/C 304/27)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Konings NV (Zonhoven, Belgien) (ombud: advokaterna K. Neefs, S. de Potter och T. Baetens)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: P.-F. Karamolegkou och E. Markakis)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Manuel Busto Amandi, SA (Villaviciosa, Spanien) (ombud: advokaten J. Vicente Martínez)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 28 november 2022 (ärende R 1778/2021-4).

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Konings NV och Manuel Busto Amandi, SA ska bära sina rättegångskostnader samt vardera ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

(¹) EUT C 134, 17.4.2023.

Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)**(Mål T-361/23)**

(2023/C 304/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Väderstad Holding AB (Väderstad, Sverige) (ombud: advokaten A. Rasmussen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av ett EU-varumärke som återger placeringen av en sammansättning av beståndsdelar – Registreringsansökan nr 18 131 019*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 april 2023 i ärende R 58/2021-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet avseende varorna i klass 7, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)**(Mål T-362/23)**

(2023/C 304/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Väderstad Holding AB (Väderstad, Sverige) (ombud: advokaten A. Rasmussen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av ett EU-varumärke som återger placeringen av en sammansättning av beståndsdelar – Registreringsansökan nr 18 131 026*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 april 2023 i ärende R 59/2021-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet avseende varorna i klass 7, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)

(Mål T-363/23)

(2023/C 304/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Väderstad Holding AB (Väderstad, Sverige) (ombud: advokaten A. Rasmussen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av ett EU-varumärke som återger placeringen av en sammansättning av beståndsdelar – Registreringsansökan nr 18 131 034

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 april 2023 i ärende R 61/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet avseende varorna i klass 7, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 5 juli 2023 – Väderstad mot EUIPO (Placering av en sammansättning av beståndsdelar)

(Mål T-364/23)

(2023/C 304/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Väderstad Holding AB (Väderstad, Sverige) (ombud: advokaten A. Rasmussen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av ett EU-varumärke som återger placeringen av en sammansättning av beståndsdelar – Registreringsansökan nr 18 131 030

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 april 2023 i ärende R 60/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet avseende varorna i klass 7, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 6 juli 2023 – Habitat Barcelona Unión Constructora mot EUIPO – Acomodeo Marketplace (ACOMODEO)

(Mål T-365/23)

(2023/C 304/32)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Habitat Barcelona Unión SL (Barcelona, Spanien) (ombud: R. Guerras Mazón, lawyer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Acomodeo Marketplace GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket ACOMODEO – Registreringsansökan nr 15 523 863

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 28 mars 2023 i ärende R 713/2022-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och avslå ansökan om varumärkesregistrering vad avser alla tjänster i klasserna 35, 38 och 42, samt
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artiklarna 60.1 a och 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 10 juli 2023 – Marcegaglia Specialties mot kommissionen**(Mål T-378/23)**

(2023/C 304/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Marcegaglia Specialties SpA (Gazoldo degli Ippoliti, Italien) (ombud: advokaterna F. Di Gianni, A. Scalini och G. Pregno)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/825 av den 17 april 2023 om utvidgning av den antidumpningstull som införts genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1408 om import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien till import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänts från Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte (EUT L 103, 2023, s. 12, nedan kallad den angripna förordningen), i den mån den avser sökanden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Den angripna förordningen strider mot artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen, i den mån kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att tillverkningsprocessen i Turkiet utgör "en sammansättningsverksamhet eller ett färdigställande".
2. Andra grunden: Den angripna förordningen strider mot artikel 13.1 i grundförordningen, i den mån kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fann att det inte fanns någon tillräcklig grund eller ekonomisk motivering för den process som utförs i Turkiet.
3. Tredje grunden: Den angripna förordningen är rättsstridig i den mån den utvidgade den gällande tullen på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien till att även omfatta import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkats i Turkiet av plattor av rostfritt stål med annat ursprung än Indonesien.

Talan väckt den 10 juli 2023 – Çolakoğlu Metalurji mot kommissionen**(Mål T-379/23)**

(2023/C 304/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Çolakoğlu Metalurji AŞ (Istanbul, Turkiet) (ombud: juristerna J. Cornelis och F. Graafsma)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/825 av den 17 april 2023 om utvidgning av den antidumpningstull som införts genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1408 om import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien till import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänts från Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte (EUT L 103, 2023, s. 12; den omtvistade förordningen), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Det påstås att artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen har åsidosatts, i den del kommissionen bedömde att bearbetning av plattor av rostfritt stål till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål utgjorde en "hopsättningsverksamhet" i den mening som avses i artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen.
2. Andra grunden: Det påstås att kommissionen, genom att införa åtgärder mot kringgående vid import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som har tillverkats i Turkiet av plattor av rostfritt stål med ursprung i Turkiet, produkter som inte omfattades av undersökningen och som man är ense om inte kringgår den ursprungliga åtgärden, har
 - åsidosatt artikel 13.1 i grundförordningen, feltolkat artikel 13.4 i grundförordningen och gjort en felaktig bedömning genom att inte utesluta dessa produkter eller genom att inte medge sökanden ett undantag för dessa produkter,
 - åsidosatt proportionalitetsprincipen, och
 - åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter och överskridit sina befogenheter genom att utsträcka/införa åtgärder för dessa produkter genom åtgärden mot kringgående, i stället för att genomföra en "regelrätt" antidumpningsundersökning.

Överklagande ingett den 11 juli 2023 – Essilor International mot EUIPO – Carl Zeiss Vision (MYOLUX)

(Mål T-383/23)

(2023/C 304/35)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Essilor International (Charenton-le-Pont, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Parassina och A. Giovannardi)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Carl Zeiss Vision GmbH (Aalen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MYOLUX – Registreringsansökan nr 18 215 110

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 11 maj 2013 i ärende R 267/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa att det aktuella varumärket är registrerbart, och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 10 juli 2023 – OQ mot kommissionen**(Mål T-384/23)**

(2023/C 304/36)

Rättegångsspråk: kroatiska

Parter

Sökande: OQ (ombud: advokaten R. Štaba)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden har yrkat att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) fattade den 15 maj 2023 inom ramen för uttagningsprov EPSO/AD/378/20, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna jämte ränta från dagen för talans väckande tills betalning sker.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 45 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att uttagningskommittén, i beslutet av den 15 maj 2023, avslog sökandens ansökan om att få delta i uttagningsprov EPSO/AD/378/20 med motiveringen att hans franska juristexamen inte uppfyllde villkoren för detta uttagningsprov, trots att tribunalen i mål T-713/20, som rörde samma parter och grundade sig på samma bakomliggande omständigheter, hade förklarat att hans ansökan inte kunde avslås enbart av det skälet att det inte var fråga om ett av examensbevisen i uttagningsprovet och att meddelandet om uttagningsprov var rättsstridigt såvitt avsåg hans situation. Sökandens grundläggande frihet enligt artikel 45 FEUF har således åsidosatts, eftersom det förhållandet att hans franska examensbevis inte erkändes utgjorde ett allvarligt hinder för den fria rörligheten för personer genom att uttagningskommittén inte bedömde hans examensbevis i enlighet med EU-domstolens fasta praxis på området. Den första grundens andra del avser underlåtenheten att beakta sökandens utbildnings- och andra behörighetsbevis samt hans erfarenhet i övrigt, vilka visar att han har de kunskaper och den erfarenhet som krävs.
2. Den andra grunden avser en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheterna, eftersom uttagningskommittén inte beaktade sökandens erfarenhet av översättning av juridiska texter som han förvärvat genom att arbeta vid Europaparlamentet. Den uppenbart oriktiga bedömningen består i att det rör sig om erfarenhet av översättning av juridiska texter, vilket också ingår bland de krav som anges i meddelandet om uttagningsprov. Uttagningskommittén gjorde även en felaktig rättstillämpning, eftersom sökandens erfarenhet från liknande tjänster vid andra EU-institutioner uppfyller de aktuella kraven och – i enlighet med relevant praxis – ska bedömas uteslutande mot bakgrund av det aktuella uttagningsprovets sammanhang. Genom att förfara på detta sätt avvek uttagningskommittén från lydelsen i meddelandet om uttagningsprov, som den är strikt bunden av.

3. Den tredje grunden avser underlåtenhet att beakta den översättarerfarenhet som sökanden förvärvat inom ramen för interinstitutionella utbyten mellan EU-domstolen och Europaparlamentet. Även om sökanden vid den aktuella tidpunkten formellt sett var översättare vid Europaparlamentet, var det fel av uttagningskommittén att inte alls beakta de kunskaper som han förvärvat genom att arbeta vid EU-domstolen inom ramen för dessa utbyten. Det rörde sig nämligen, i alla avseenden, om relevant erfarenhet, oavsett om den förvärvats inom ramen för nämnda utbyten. Genom att beteckna denna erfarenhet som irrelevant gjorde uttagningskommittén en felaktig rättstillämpning.
4. Den fjärde grunden avser underlåtenhet att beakta all den juridiska yrkeserfarenhet som sökanden förvärvat i Kroatien. Uttagningskommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, eftersom den inte erkände en erfarenhet på cirka 45 arbetsdagar vid en advokatbyrå i Kroatien. Sökanden tillerkändes endast ungefär en månads arbete på advokatbyrån efter det att han hade blivit upptagen i förteckningen över biträdande jurister. Till stöd för argumentet att även den omtvistade perioden borde ha beaktats gör sökanden gällande att det förhållandet att han blev upptagen i förteckningen vid en senare tidpunkt berodde på att han innehar ett utländskt examensbevis, vilket granskades vid ett möte i det kroatiska advokatsamfundet nästan en månad efter hans ansökan om att bli upptagen i advokatsamfundets förteckning över biträdande jurister. Fram till dess att sökanden blev upptagen i förteckningen var de arbetsuppgifter och andra åligganden som följde av hans anställning vid advokatbyrån av rent juridisk karaktär, vilket även framgick av de handlingar som sökanden ingett. Dessa visade att hans arbetsgivare, från och med anställningsförhållandets början, avsåg att han skulle utöva juridisk verksamhet som biträdande jurist. I meddelandet om uttagningsprov anges dessutom inte någonstans att en förutsättning för erkännande av relevant erfarenhet är att den sökande är upptagen i förteckningen över biträdande jurister, utan endast att han eller hon har varit anställd vid en advokatbyrå. Uttagningskommittén avvek följaktligen från lydelsen i meddelandet om uttagningsprov, som den är strikt bunden av.
5. Den femte grunden avser bristande motivering av beslutet av den 15 maj 2023, genom vilket uttagningskommittén avsåg sökandens ansökan om att få delta i det omtvistade uttagningsprovet. Sökanden gör gällande att det nämligen inte någonstans i beslutet anges vilka tydliga kriterier som uttagningskommittén lade till grund för sitt beslut, trots att de anförda skälen är motstridiga och att det av skälen inte går att utläsa exakt vilket kriterium sökanden inte uppfyllde. Genom att förfara på detta sätt åsidosatte uttagningskommittén även principen om likabehandling, eftersom alla andra sökande redan från början visste om de uppfyllde villkoren för uttagningsprovet, medan sökanden, på grund av beslutets bristande motivering, fortfarande inte vet om han uppfyller villkoren för uttagningsprovet och på grundval av vilka kriterier uttagningskommittén bestämmer detta.

**Överklagande ingett den 13 juli 2023 – Eckes Granini Group och International Beer Breweries mot
EUIPO – Capri Sun (PRISUN)**

(Mål T-395/23)

(2023/C 304/37)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland), International Beer Breweries Ltd (Ashkelon, Israel) (ombud: J. Wachsmuth, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Capri Sun AG (Zug, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "PRISUN" – Registreringsansökan nr 18 228 012

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 april 2023 i ärende R 1057/2022-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogilla den invändning som framställts av Capri Sun AG, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 11 juli 2023 – Ausnit, Olariu și Asociații mot kommissionen**(Mål T-397/23)**

(2023/C 304/38)

*Rättegångsspråk: rumänska***Parter**

Sökande: Ausnit, Olariu și Asociații SRL (Lugoj, Rumänien) (ombud: advokaten F. Irimia)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C (2023) 3232 final av den 10 maj 2023.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Beslutet saknar rättslig grund, då det stöder sig på en felaktig tolkning och tillämpning av artikel II.19.1 f i bidragsavtalet jämförd med artikel 30 i förordning nr 966/2012, som är tillämplig på avtalet enligt artikel 279.3 i förordning nr 1046/2018.
2. Det angripna beslutet meddelades i strid med proportionalitetsprincipen såsom den kommer till uttryck i artikel 135 i förordning nr 966/2012 vid tillämpningen av artikel II.27.6 i bidragsavtalet, i strid med artikel II.25.4 i samma avtal och i strid med artikel 5 FEUF och tilläggsprotokoll nr 2.
3. Det angripna beslutet strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar.

Tribunalens beslut av den 12 juli 2023 – LG e.a. mot kommissionen**(Mål T-730/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 304/39)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 35, 30.1.2023.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV